

بقایای حزب بعث عراق در توهّم

■ هر سال حزب بعث عراق با صدور بیانیه‌ای انقلاب هشت فوریّه سال ۱۹۶۳ را به مردم عراق تبریک می‌گوید و آن را طبق معمول «عروس انقلاب» می‌نامد. این درحالی است که آسیب‌دیدگان از این انقلاب کماقی‌السابق آن را یک «ثقلاب سیاه» توصیف می‌کنند. البته همگان می‌دانند که در سال ۱۹۶۳ چه اتفاقی افتاد و مال و جان مردم چگونه در معرض غارت قرار گرفت و حتی از دین به بدترین شکلی سوءاستفاده شد. در این باره کتاب‌های مختلفی منتشر شده است که می‌توان به آنها مراجعه کرد.

هرچند بعضی‌ها اکثر این موارد را شهادت دروغین دشمنان می‌دانند اما یکی از اینها نوشته‌های اکرم الحورانی (متوفی ۱۹۹۶) است که خود یکی از بنیانگذاران این جریان بود. وی دربارۀ علی صالح‌السعدی (متوفی ۱۹۷۷) که دبیرکل حزب بعث در آن زمان بود و با حورانی دیدار داشت، می‌نویسد: وقتی او را دیدم، انسان به‌هم‌ریخته‌ای بود. حوادث انقلاب هشتّم فوریّه در عراق را که مرور می‌کرد به گریه افتاد، به‌گونه‌ای که گویی مرثیه‌سرای می‌کرد و میشل عفلق را عامل همه مسایلی می‌دانست که از حزب چه در سوریه و چه در عراق سرزده است. برخی از نزدیکان او به من گفتند که او شب‌ها از وحشت کسالتی که به این خاطر شکنجه شده یا به رودخانه دجله انداخته شدند از خواب می‌پرد و کلبوس می‌پیند (یادداشت‌های حورانی).

خالد علی‌الصالح یکی دیگر از بعضی‌ها (متوفی ۲۰۰۸) وبنیانگذار شاخه‌بعث عراق در این‌باره می‌گوید: حوادثی که پس از هشت فوریه اتفاق افتاد برعهده دولت است نه حزب بعث. به هر حال اگر دولت در همان روزهای نخست نتوانست کنترل اوضاع را به دست گیرد حق نداشت دست به این رفتارهای وحشیانه و غیرانسانی بزند. به دلیل کثرت خون‌هایی که در این‌باره ریخته شد صالح کتاب خود را به «هرقطره خون انسان نجیبی که بر خاک عراق ریخته شد» اهدا می‌کند.

یکی از این نویسندگان دیگر درباره احکام اعدام و نحوه اجرای آن می‌نویسد: عصبانیت عبدالغنی به ما کمک کرد تا حقایق بیشتری را درپایم زیرا او اجرای احکام اعدام کسانی را که خواسته بودند، نمی‌پذیرفت و به نظرش تعداد آنها خیلی کم می‌آمد. او می‌خواست صدها نفر را اعدام کند درحالی که تنها اعدام ۳۰ نفر به او واگذار شده بود. این افراد در نهایت در نفره السلمان اعدام شدند!

عراقی‌ها از این انقلاب چیزی جز دستجات مسلح نمی‌شناسند که حزب بعث در سال ۱۹۶۲ آنها را تحت عنوان «کمیت‌های هشدار» تشکیل داد تا در انقلاب فعالیت کنند. این افراد جای مراکز پلیس را گرفتند

و افراد وابسته به آن روی بازوهای خود پارچه‌ای را می‌بستند که بر آن حروف «ح – ق» نوشته شده بود. یعنی: پاسداران ملی. در سال ۱۹۶۳ رسماً این حزب قانونی را به تصویب رساند تحت عنوان «منحرفان» که برای هر یک در سطوحی مجازات تعیین کرده بود. اتهام مزدوری آمریکا و بریتانیا نیز از جمله اتهامات رایجی بود که به افراد مخالف زده می‌شد. محسن الشیخ راضی یکی از رهبران پیشین این حزب می‌گوید: انقلاب هشت‌فوریه خودش از اقدام خارجی مبرا نیست زیرا حزب بعث در آن دوران چنین توانی برای انقلاب نداشت. العبقلی نیز در کتاب «بریتانیا و بازی قدرت در عراق» از همکاری آمریکا و بریتانیا در وقوع این انقلاب پرده برمی‌دارد. جالب این است که حزب بعث براندازی خود را هم به گردن آمریکایی‌ها می‌اندازد حال آنکه روی کار آمدنش هم با حمایت آنها بوده است.

به هر حال حزب بعث سقوط کرد و آنچه هم‌اکنون باقی مانده آینده عراق است. این توهّم است که عراقی‌ها باور کنند انقلاب هشت فوریّه یک انقلاب دموکراتیک بود. این نیز توهّم دیگری خواهد بود که کسی باور کند حزب بعث دوباره به قدرت بازخواهد گشت یا مردم عراق به همان شعارهای قوم‌گرایی گذشته روی می‌آورند. این حزب نزدیک به چهار دهه بر عراق حکومت کرد و هرگز گامی در جهت تحکیم وحدت عربی بر نداشت. حال چگونه با بیانیه‌هایش می‌گوید انقلاب فوریّه انقلاب امت عرب بوده است؟ کسانی که این‌گونه بیانیه‌ها را صادر می‌کنند باید اندکی به واقعیت‌های کشور عراق بیندیشند و وضعیت خود را مورد بازنگری قرار دهند. حافظه مردم عراق که پاک نشده است. مگر شش یا هفت نفر از همین حزب نبودند که در میان بهت مردم رهگذر پرچم اتحاد مصر و سوریه را بلند می‌کردند یا در یمن و گویاچف نامه می‌نوشتند که مبدا در راه پروستریکا قدم بردارد. در پایان باید گفت گمان نمی‌کنم سران این حزب نیز کمتر از این هواداران افسوس‌زده دچار توهّم بوده باشند!

منبع:الاتحاد

پروخورف؛ رقیب واقعی پوتین یا هیزم انتخاباتی؟

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

عکس: AFP

میخاییل پروخورف برای خروج از کاخ‌اش، واقع در حومه مسکو، برای شرکت در رقابت‌های انتخاباتی باید از کنار یوزپلنگی سیاه رنگ بگذرد. این یوزپلنگ در لابی کاخ و درست در کنار در ورودی قرار دارد و البته از پلاستیکی مشکی رنگ ساخته شده است.

میخاییل پروخورف در ۴۶ سال دارد و تقریباً از دو دهه پیش از جمله‌القیّت ثروتمند روسیه به شمار می‌آید، در فهرست ثروتمندترین مردان جهان در مجله فوربس آمریکا با ۱۸ میلیارد دلار دارایی، جایگاه سی‌ودوم را به خود اختصاص داده است. به همین دلیل در وطنش یعنی روسیه افراد زیادی به وی حسادت و البته شماری نیز با او دشمنی دارند. در غرب از پروخورف به عنوان یک سرمایه‌دار وحشی بادم می‌شود. او در حالی که یک ساک ورزشی در دست دارد به هنگام رفتن می‌گوید: «آن یوزپلنگ را فراموش کنید. باید برای چیدمان خلع‌ام به فکر یک طراح داخلی باشم.» و احتمالاً پروخورف یک شیر را ترجیح می‌دهد، سلطانی که نظم را در این امپراتوری برقرار کند و آماده

بر عهده گرفتن مسوولیت باشد.

این خانه که پروخورف در آن زندگی می‌کند، دو هزار متر مربع مساحت دارد و در زیرزمینش یک آپشال مصنوعی در کنار استخر به چشم می‌خورد و در اتاق‌های نشیمن اشیایی با روکش طلا دیده می‌شود. در خارج از این کاخی که پنج سال زمان برای ساخت آن صرف شده است یک خودرو مایباخ و چندین لیموزین مرسدس پارک شده است.

زمانی همین چند ماه قبل دوستش «بوریس نمزوف» یعنی همان چهره برجسته اپوزیسیون روسیه از وی خواسته بود که از آن برچسب‌های ضد پوتین روی مایباخش بچسباند؛ همان برچسب‌هایی که این‌جمله را روی خود داشت: «به هر که می‌خواهید رای بدهید اما به این دولت دزد رای ندهید.» البته پروخورف این خواسته را رد کرد زیرا نمی‌خواست در مخالفت با پوتین تا این اندازه پیش برود.

پروخورف از آن دسته مردانی است که علاقه‌ای عجیب به خرید اسباب‌بازی دارند و به همین دلیل در فهرست مایلمک وی یک کشتی بزرگ، یک فروند جت شخصی، یک باشگاه بسکتبال در آمریکا و یک جتیره ۲۵ میلیون دلاری در قایق‌وس هند دیده می‌شود. او ثروت خود را پس از فروپاشی شوروی و به‌خصوص بعد از خصوصی شدن غول معدنی «فورتلسک نیکل» به دست آورد. پروخورف امروزه از طریق شرکت سرمایه‌گذاری‌اش یعنی «ونکسیم»، بر شاخه‌های انرژی، بیمه‌ها و بانک‌های روسیه به نوعی کنترل دارد.

و حال بار دیگر می‌خواهد سیاستمدار شود و مهم‌تر از آن به کرملین راه پیدا کند. چهارشنبه دو هفته پیش بود که مسوولان رسمی مسکو نام پروخورف را به عنوان کاندیدای انتخابات ریاست‌جمهوری روسیه که در اوایل مارس برگزار می‌شود، اعلام کردند. در همان حال البته صلاحیت نامزد دموکرات یعنی «گنورگی یاولینسکی» رد شد زیرا ظاهراً بسیاری از آن دو میلیون امضایی که به عنوان هواداران وی ارائه شده بود، جعلی بوده است.

پروخورف علاوه بر پوتین باید با دو کاندیدای شاخص دیگر در این انتخابات رقابت کند. این دو نفر عبارتند از آن کمونیست بی‌خطر یعنی «گنساد یوگانف» و ناسیونالیستی به نام «ولادیمیر پوتوسکی»

در مورد پروخورف نیز این پرسش مطرح است که آیا وی تنها یک عروسک جدید در دستان کرملین است که به عنوان فرد برگزیده به اذن پوتین وارد انتخابات می‌شود تا به نوعی خوشایند جنبش اعتراضی و اینترنتی مسکو باشد؟ یا این سرمایه‌دار اهداف خود را دنبال می‌کند و در ادامه کار در نظر دارد که دیر یا زود پوتین را از مرکب قدرت به زیر بکشد؟ پروخورف البته تنها به گفتن این نکته بسنده می‌کند که هرگز و تحت هیچ شرایطی به پروژه دیگران تبدیل نمی‌شود.

«من یکی از شما هستم». پروخورف این جمله را در سالن همایش‌های گران‌ترین هتل شهر غازان و خطاب به دانشجویان و مدیران جوان عنوان می‌کند. این نخستین حضور او در کسوت کاندیدای ریاست‌جمهوری در خارج از مسکو و در پایتخت جمهوری آسیایی مرکزی تاتارستان است. در میانه راه اسناد و مدارکی را که همکاریش تهیه کرده‌اند بررسی می‌کند و سپس در همان هواپیمای با دقت به مطالعه یک روزنامه ورزشی مشغول می‌شود. حال کت و شلوازی خاکستری پوشیده و کراواتی سرخ‌رنگ به گردن دارد و در زیر آن چلچراغ به تشریح

برنامه‌هایش می‌پردازد؛ برنامه‌هایی که از تباط چندانی با ایده‌های پوتین ندارد. پروخورف خواهان جامعه‌ای قدرتمند و دولتی کوچک‌تر است، او می‌گوید: «ما مالیات می‌پردازیم و شهروندانی بالغ هستیم. ما این آماردگی را داریم که سرنوشت‌مان را به دست‌گیریم.» او وعده تسهیل فعالیت‌های احزاب مخالف و واگذاری رسانه‌های تحت کنترل دولت به بخش خصوصی را می‌دهد. علاوه بر آن عنوان می‌کند هر مقامی در روسیه باید تنها دو بار در طول عمر خود رئیس‌جمهور شود و نه بیشتر. همگی حاضران در آن سالن می‌فهمند که این خواسته در تضاد با پوتین است که برای سومین بار برای ورود به کرملین تلاش می‌کند. با این حال پروخورف حتی یک‌بار هم به صورت مستقیم از پوتین انتقاد نمی‌کند. خنمی جوان نظر پروخورف را در مورد آن شعار «روسیه بدون پوتین» تظاهرات‌کنندگان مسکوئی جویا می‌شود و او در پاسخ می‌گوید: «من روسیه را برای همه و از جمله برای

معترضان مسکوئی و نویسند‌های چون بوریس آکونین و بلاگری مانند الکسی ناوالی می‌خواهم.» سپس به انتقاداتش از سیستم موجود ادامه می‌دهد و می‌گوید: «ما نیازمند یک رقابت سخت و شرافتمندانه هستیم.» پروخورف از خصوصی‌سازی شرکت‌ها و صنایع دولتی حمایت می‌کند و قول می‌دهد که در صورت انتخاب شدن در همان آغاز کار به انحلال غول انرژی گازپروم مبادرت کند؛ همان غولی که ابزار پوتین در سیاست‌های تهاجمی‌اش به شمار می‌رود. و این گفته پروخورف نوعی اعلان جنگ تلقی می‌شود اما آیا کسی که اینچنین می‌گوید می‌تواند عامل کرملین باشد؟

چندی پیش تلویزیون‌های هودار دولت روسیه همزمان با یکدیگر از سفیر جدید آمریکا به عنوان ماموری باد کردند که ماموریت «سازماندهی سقوط روسیه» را دارد. پوتین هم از مدت‌ها پیش ادعا می‌کند که معترضان در مسکو از سوی ایالات متحده حمایت و تأمین مالی می‌شوند. رفتار دولتردان روسیه در این مورد چنان است که گویی در این کشور مشکلاتی از قبیل فساد و عقب‌ماندگی صنعتی وجود ندارد. پروخورف در این مورد می‌گوید: «باید از دشمن‌سازی دست برداریم.»

چنین به نظر می‌رسد که ظاهراً این سرمایه‌دار در آینده نزدیک در همان جایگاهی قرار می‌گیرد که زمانی دیمیتری مدودف به عنوان فردی لیبرال و اخمدیخس آن جایگاه را به خود اختصاص داده بود. پروخورف با خون‌سردی و دقت و با لحنی مدبرانه از نظریه‌هایش می‌گوید و تنها یک‌بار هیجان‌زده می‌شود و آن زمانی است که یک مرد جوان از برنامه‌هایش برای مبارزه با فساد می‌پرسد. پروخورف در پاسخ می‌گوید: «عرصه سیاست و اقتصاد باید از یکدیگر تفکیک شود. کارمندان و نیروهای پلیس حق ندارند برای کسب ثروت از مناصب خود سوءاستفاده کنند. من تا پای جان با این فساد مبارزه خواهم کرد.»

با این همه بر پایه نظرسنجی‌های انجام‌گرفته کمی بیش از ۱۰ درصد از پرسش‌شوندگان به پروخورف رای داده‌اند. «مارک فایگین» کارشناس و مشاور سیاسی در مسکو عقیده دارد همین که پروخورف با اجازه کرملین به این رقابت‌ها وارد می‌شود نشان می‌دهد که او نیز بخشی از همین سیستم است: «با این حال وی نماینده سرمایه‌داری محسوب می‌شود که آرزو دارند از شر پوتین خلاص شوند.»

این گروه به موج جدیدی از خصوصی‌سازی امید بسته‌اند و خواهان کسب نفوذی بیشتر هستند؛ همان نفوذی که در سال‌های دهه ۹۰ از آن برخوردار بودند. این مساله که پوتین از آنان برای حمایت مالی پروژه‌های خود استفاده می‌کند امری است که برای این گروه غیرقابل تحمل می‌نماید. پوتین از این گروه سرمایه‌داران البته به صورت دستوری به عنوان مثال برای ساخت شهر المپیک سوچی و ساختمان اجلاس گروه هشت، میلیارد‌ها دلار پول گرفته است. برخی از آنان اپوزیسیون جدید روسیه را تأمین مالی می‌کنند و عده‌ای دیگر مانند «الکساندر لیدوف» غول مالی و رسانه‌ای روسیه، در تظاهرات مسکو شرکت می‌کنند.

پروخورف می‌گوید برزیدنت مدودف و پوتین با اعلام تبادل مناصب خود در جریان کنفره حزب روسیه متحد در پایان ماه سپتامبر، در واقع حیثیت حزب متبوع خود را به بازی گرفتند: «این کار مردم را خشمگین کرده است. طبقه خاق روسیه می‌گوید ما مالیات می‌دهیم و شایسته تکریم هستیم. اگر تصمیم‌ها همچنان به دور از چشم مردم گرفته شود آن‌گاه است که سکوت ملت به درازا نخواهد کشید.» پروخورف برای

گفت که از اشتباهات خود درس گرفته و با انرژی بیشتری وارد میدان خواهد شد.

روز تبلیغات انتخاباتی در غازان با رویدادی ورزشی نیز همراه بود. پروخورف یکی از برطرفدارترین بازیکنان تیم بسکتبالش را از آمریکا به غازان آورد و یک بازی دوستانه میان طرفداران خود و رقیب ترتیب داد. پروخورف و دیگر بازیکنان تیمش پیراهن‌های مشکی و تیم رقیب به رهبری «دیمیتری روگوسین» سفیر سابق روسیه در ناتو و معاون فعلی رئیس‌جمهور، پیراهن‌های نارنجی بر تن داشتند. روگوسین بعد از دو دقیقه از نفس افتاد و از زمین بیرون رفت. اما پروخورف در حالی که متلکی حواله رقیب می‌کرد با چابکی به بازی ادامه داد. در نهایت این بازی با نتیجه ۳۱ بر ۳۰ به سود تیم پروخورف تمام شد و این اولین و چه بسا آخرین پیروزی پروخورف در مقابل دولت روسیه است.

منبع:آشپیکل

باده‌ها به نفع پوتین می‌وزد

■ شرق: نامزدی پوتین برای انتخابات ریاست‌جمهوری روسیه و شایبه در نتایج انتخابات پارلمانی در این کشور اعتراضاتی به همراه داشت که نتیجه این انتخابات و حضور احزاب اپوزیسیون را در این کشور با ابهام روبه‌رو کرده است. مدودف، رئیس‌جمهوری فعلی روسیه که به نفع پوتین از انتخابات ریاست‌جمهوری سال‌جاری کنار کشیده است با رهبران اپوزیسیون دیدار کرده و خواهان حضور آنها در انتخابات شده است. این در حالی است که رئیس‌جمهور روسیه در دیدار با رهبران اپوزیسیون با قول بررسی اصلاحات سیاسی موردنظر آنها هشدار داد که در خواست‌های اصلی آنها غیرقابل قبول نیست. با این حال دیمیتری مدودف، رئیس‌جمهور روسیه در دیدار با رهبران احزاب اپوزیسیون که از ثبت‌نام امتناع ورزیده‌اند، اظهار داشت: زمان اصلاحات سیاسی برای کشور فرا رسیده است. مدودف خاطرنشان کرد: نظام سیاسی ما با شرایط ایده‌آل فاصله دارد. اکثر افرادی که اینجا حضور دارند، نسبت به این سیستم انتقاد کرده‌اند. او افزود: ما امیدواریم که شما از اصلاحات حمایت کنید، زیرا آزادسازی ثبت‌نام احزاب سیاسی می‌تواند برای شما اهمیت بیشتری داشته باشد تا احزابی که مدت زمان زیادی است دارای عمر سیاسی هستند. پس از این نشست، سخنگوی ریاست‌جمهوری روسیه به خبرنگاران گفت: کرملین پیشنهادت ارایه شده از سوی این احزاب را در هفته جاری تحت بررسی قرار می‌دهد. از سوی دیگر با نزدیک شدن به زمان انتخابات احتمال پیروزی پوتین در دور اول انتخابات ریاست‌جمهوری روسیه وجود دارد. براساس نظرسنجی جدید در روسیه مشخص شد که ولادیمیر پوتین در دور نخست انتخابات ریاست‌جمهوری آخر اسفند با کسب بیش از ۵۰درصد از آرا بدون آنکه نیازی به حضور در دور دوم انتخابات داشته باشد، به پیروزی خواهد رسید. به گزارش ایسنا به نقل از رویترز، ولادیمیر پوتین نخست‌وزیر روسیه امیدوار است با پیروزی قاطع در انتخابات ریاست‌جمهوری چهارم مارس اعتراض‌های رو به افزایش مخالفان خود را کاهش دهد. با این وجود احزاب مخالف می‌گویند که برای انتخابات ریاست‌جمهوری نامزدی را برای انتخابات اعلام نخواهند کرد و از نامزد احزابی که در این انتخابات شرکت کرده‌اند، حمایت نخواهند کرد. حزب مخالف کمونیست‌ها با اعلام نامزدی گنادی زیگانوف یکی از اصلی‌ترین رقبه‌های پوتین برای انتخابت آتی است. این حزب هم یکی از معترضان نتایج انتخابات پارلمانی روسیه بوده است.

جهیزیه دسینی

سرویس ۱۲ نفره چینی اولیتا

سرویس ۱۲ پارچه مارتا پلاس

زودپز بلما پلاس ۶ لیتر

قیمت از ۵۵۰،۰۰۰ تومان

Ovelina

Belma Plus

Marta Plus

پذیرش نمایندگی فعال

از سراسر کشور

تلفن: ۸۸۵۱۶۰۵۰

خانه، زندگی، دسینی

فقط با کارت‌های پرتاب اقزا ر و هولوگرام

www.irandessini.com

www.dessini-shop.com